

International Theatre Institute ITI

World Organization for the Performing Arts

UNESCO, 1 Rue Miollis, FR-75732 Paris Cedex 15

info@iti-worldwide.org / www.iti-worldwide.org

Internationella Dansdagen – trettio år 2012

Genom historien och tidsåldrarna är det främst konsten som överlever. Mänsklighetens gåva till sina efterkommande är det vi kallar konst – vare sig det handlar om byggnader, böcker, målningar eller musik. Eller rörelse: dans. Därför ser jag dansen som den mest aktuella och samtidsmedvetna historiektionen, eftersom dansen ju alltid är förbunden med sitt närmaste förflutna – men den kan bara existera i nuet.

Dansen respekterar inte heller gränser, som så många andra konstformer gör. När vissa stilar försöker begränsa sig eller arbeta inom givna ramar tar ändå livets rörlighet, koreografi och behov av konstant förändring mycket snabbt kommandot, så att olika stilar kan blandas. Allt griper organiskt in i allting annat, dansen tar plats i det enda rum där den verkligen hör hemma – det ständigt skiftande nuet.

Kanske är dansen en av människans ärligaste och mest uppriktiga uttrycksformer, och det är därför vi uppskattar och älskar den. För när människor dansar – det må vara i en balett, ett hiphop-battle, en underjordisk performance eller helt enkelt på ett disko, där de släpper alla hämningar – existerar sällan några lögner, då bär de inga masker. Människor speglar sig ju oupphörligen i varandra, men i dans är det kanske framför allt denna dimension av ärlighet och uppriktighet som framträder.

Genom att röra oss som andra, genom att röra oss tillsammans med andra, genom att se dem i rörelse, ges vi de största möjligheterna att uppleva andra människors känslor, gå in i deras sinnen och nå kontakt med deras energier. Kanske är det just i de ögonblicken som vi lyckas känna och förstå andra människor helt.

Jag vill gärna se dansföreställningen som en hyllning till vår gemensamma existens, som ett sätt att ge, att skapa rum och tid åt varandra. Vi glömmer det gärna – men det vackraste med en scenföreställning är framför allt att en grupp människor kommer samman, sitter intill varandra, att alla samtidigt upplever samma ögonblick. Då existerar inget privat: en föreställning är den yttersta sociala upplevelsen. Vi är alla samlade i denna ritual – den som förenar oss med föreställningen,

förenar oss med varandra i ett gemensamt nu.

Och därför önskar jag alla dans och åter dans detta år 2012. Utan att glömma problemen under 2011 – men angripa dem kreativt, dansa kring dem, hitta ett sätt att engagera sig i varandra och i världen, engagera sig i livet, bli en del av dess aldrig upphörande koreografi. Dansa för ärlighetens och uppriktighetens skull, dansa för att förmedla, spegla och hylla ärlighet och uppriktighet.

Sidi Larbi Cherkaoui

Översättning Leif Janson